

ἀπελάμβανον ὠρισμένοι κατηγορίαί παραγωγῶν.

Σκοπὸς ὅμως τοῦ παρόντος δὲν εἶναι ἡ καθ' αὐτὸ ἐξέτασις, κριτικὴ καὶ ἀνάλυσις τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Νόμου ἢ τῆς ἐκτάσεως τῆς πραγματοποίησης τούτων. Ἐντεῦθεν θέλομεν ἀσχοληθῆ μετὰ τὸ θέμα τῆς ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς πρὸ καὶ μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2/2-1-62 πρᾶξιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, περὶ ἧς κατωτέρω καὶ εἰδικώτερον:

α) Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ σχετικοῦ Νόμου ἀναφέρει ὡς ἀσφαλιζόμενα πρόσωπα γενικῶς μὲν, τοὺς ἀσκούντας βιοπορισμὸν ἐκ τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας, εἰδικῶς δέ, τοὺς ἰδιοκτῆτας ἐκμεταλλευτάς, τοὺς ἰδίῳ ὀνόματι ἀσκούντας γεωργικὰς ἐπιχειρήσεις, τοὺς ἰδιοκτῆτας μηχανημάτων χρησιμοποιοιμένων εἰς γεωργικὰς ἐπιχειρήσεις, τοὺς ἐπὶ μισθῷ ἢ ἡμερομισθίῳ ἀσχολουμένους εἰς γεωργικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς ιδιότητος ἢ μὴ τοῦ ἠσφαλισμένου ἐν ἄρθρῳ 10 καθορίζεται τὸ μέγεθος τῆς ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς καὶ τὰ ὑπόχρεα εἰς τὴν εἰσφορὰν ταύτην πρόσωπα καὶ εἰς μὲν τὴν παράγραφον 1 ὁ νομοθέτης χρησιμοποιοεῖ τὴν λέξιν ἐπάγγελμα, εἰς δὲ τὴν παράγραφον 3 ἐπιβάλλει εἰσφορὰν ἐπὶ τῆς προσόδου τῆς προερχομένης ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων ἀγροτικῶν ἐπιχειρήσεων χωρὶς ν' ἀναφέρῃ καὶ τὰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις.

Πλὴν τῆς ἐννοίας τοῦ ἐπαγγέλματος ἧτις ἀναφέρεται εἰς τὴν χαρακτηριστικὴν τοῦ προσώπου ιδιότητα, οἱ ὅροι ἐκμετάλλευσις—ἐπιχειρήσεις δὲν εἶναι ταυτόσημοι τοῦ μὲν πρώτου ὑποδηλοῦντος τὴν παραγωγικὴν πλευρὰν τῆς συγχρόνου κτητικῆς μονάδος τοῦ δὲ δευτέρου τὴν συναλλακτικὴν. Ἄν καὶ δὲν εἶναι ἐφικτὸν νὰ προβῶμεν ἐνταῦθα εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ὄρων, δεόν περιληπτικῶς

τοὐλάχιστον ν' ἀναφερθῇ πρὸς κατανοήσιν τοῦ θέματος ὅτι ἡ ἐκμετάλλευσις σκοπεῖ τὴν ὑπὸ στενὴν ἐννοίαν παραγωγὴν ἀγαθῶν ἀνεξαρτήτως τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτῶν, ἐνῶ ἡ ἐπιχειρήσις σκοπεῖ τὴν ἐπίτευξιν χρηματικοῦ πλεονάσματος δι' ὃ καὶ προσανατολίζεται πρὸς τὴν ἀγορὰν παράγουσα διὰ καταναλωτικὸν κοινὸν ἄγνωστον καὶ ἀνεξάρτητον τοῦ φορέως αὐτῆς.

Ἐπομένως κατὰ γραμματικὴν ἐρμηνείαν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 10 συνάγεται ὅτι εἰς εἰσφορὰν ὑπόκεινται μόνον αἱ ἀγροτικῆς φύσεως ἐπιχειρήσεις ἢ τοὐλάχιστον αἱ ἐκμεταλλεύσεις ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι περιέχουν ἐν αὐταῖς καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπιχειρήσεως, τοῦτέστιν τὴν ἐπιδιώξιν χρηματικοῦ πλεονάσματος, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς διατυπώσεως τῆς παραγράφου 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθ' ἣν «...ἡ εἰσφορὰ καθορίζεται βάσει...ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐκμεταλλεύσει Γεωργικὴν ἐπιχειρήσιν», ἐν ἄλλοις λόγοις δὲν πρέπει νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν εἰσφορὰν ὁ ἀγρότης ὁ ἐκμεταλλεόμενος τὸν ἀγρόν του πρὸς παραγωγὴν ἀγαθῶν χρησιμοποιοιμένων ἀποκλειστικῶς πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ἢ τῆς οἰκογενείας του, δεδομένου ὅτι οὗτος δὲν ἀσκεῖ ἐπιχειρήσιν.

Πλὴν ὅμως ἡ αὐστηρὰ αὐτῆ ἐρμηνεία θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς εἰσφορᾶς τοῦ μεγαλύτερου ἴσως τμήματος τῆς ὅλης Γεωργικῆς παραγωγῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ ἀνατροπὴν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὄλου ἐσόδου καὶ διάσπασιν τοῦ ὄλου πνεύματος τοῦ Νόμου. Διὰ τὸν λόγον ἀκριβῶς αὐτὸν θὰ πρέπει νὰ ἀχθῶμεν, ἐρμηνευτικῶς, εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπιστημονικῆς ἐννοίας τῶν ὄρων ἐπάγγελμα—ἐκμετάλλευσις—ἐπιχειρήσις, ὁ Νομοθέτης ἐνταῦθα χρησιμοποιοεῖ τοὺς ὄρους